

på, hvilke lodsejere der i særlig grad gør brug af vejen. Hvor det gælder om at få fastslået kredsen af færdselsberettigede, vil kommunalbestyrelsen kunne gå frem efter reglerne i vejbestyrelseslovens § 15 vedrørende nedlæggelse eller omlægning af en almen vej. I forbindelse med denne procedure kan der træffes bestemmelse om, hvem de fremtidig skal have færdselsret til vejen, hvorved vejen bliver privat fællesvej, jfr. også bemærkningerne til § 18.

Den i forhold til udkastets § 15 afvigende formulering tilsigter ikke nogen realitetsændring.

Til § 5: (udkast § 1, stk. 4).

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 15, stk. 1, 2. pkt., i Københavns byggelov. Baggrunden for bestemmelsen har været, at de hensyn, som ligger til grund for lovens bestemmelser om private fællesveje, i mange, men ikke i alle tilfælde, gør sig gældende, når der er tale om private stier.

Kapitel 2. Myndigheder.

Til § 6: (udkast § 2, stk. 1 og 3-5).

Efter vejlovgivningen har det hidtil været vedkommende primærkommune, der har været tilsynsførende og godkendende myndighed for private veje. Det gælder både i by og på land med hensyn til istandsættelse og vedligeholdelse af private fællesveje, og det gælder med hensyn til udlæg og anlæg af private fællesveje i de byer og bymæssige områder, hvor der ved vejvedtægt er indført regler herom.

I bygge-loven er der derimod ved § 8 gennemført en sondring mellem de områder, hvor bygningsmyndigheden udøves af kommunalbestyrelsen og de områder, hvor den udøves af amtsrådet.

En tilsvarende sondring foreslås ved lovforslaget indført mellem de områder, hvor henholdsvis amtsrådet og kommunalbestyrelsen er vejmyndighed, d. v. s. godkender udlægget og anlægget af private fællesveje og udøver andre dermed beslægtede beføjelser, jfr. *stk. 1*. Det foreslås derfor i *stk. 3*, at amtsrådet skal være vejmyndighed i kommuner, som ikke har en samlet bebyggelse med mere end 1.000 indbyggere, og som ikke i øvrigt har tilvejebragt vejvedtægt. Endvidere foreslås der i *stk. 2* givet hjemmel til ved vejvedtægt at bestemme, at amtsrådet skal være vejmyndighed i dele af andre kommuner. I alle andre tilfælde er kommunalbestyrelsen vejmyndighed, jfr. *stk. 2*. Når afgrænsningen mellem de tilfælde, hvor afgørelsen skal træffes af kommunen, og de tilfælde, hvor kompetencen er tillagt amtskommunen, efter forslaget skal være den samme som efter bygge-loven, skyldes det ønsket om herved at opnå en administrativ lettelse. De beslutninger, der

skal træffes af vejmyndigheden om udlæg og anlæg af private veje i henhold til nærværende lovforslag, står nemlig i nær forbindelse med de beslutninger, der træffes af bygningsmyndigheden i henhold til bygge-loven, og det er derfor hensigtsmæssigt, at det bliver de samme myndigheder, der skal træffe afgørelsen efter de to love.

Den omstændighed, at amtsrådet efter forslaget i et vist omfang skal være vejmyndighed i visse kommuner, betyder ikke noget indgreb i kommunernes beføjelser, da det som alt overvejende hovedregel drejer sig om områder, hvor der ikke tidligere har været tilvejebragt vejvedtægt, og kommunen derfor ikke har haft hjemmel til at udøve nogen af de beføjelser, som ved lovforslaget er tillagt vejmyndigheden.

De beføjelser, der efter lovforslaget skal udøves af vejmyndigheden, vedrører som nævnt godkendelse af vejudlæg (§§ 14, 23 og 25) og godkendelse af anlæg af private fællesveje (§ 41). Endvidere er der tillagt vejmyndigheden beføjelse til at foretage klassificering af private fællesveje (§ 22), til at påbyde vejudlæg eller selv foretage vejudlæg (§ 24), til at godkende udstykkede parcellers adgangsforhold til private fællesveje (§ 29), til bygge-linjepålæg (§ 30), til at stille krav om anlæg af private fællesveje (§ 39), til at foretage forandringer eller afspærring af private fællesveje (§ 44) samt til at foretage nedlæggelse af private fællesveje (§ 54).

Flertallet af disse bestemmelser vedrører forholdene i byer og bymæssige områder.

Til § 7: (udkast § 2, stk. 2 og 6 og § 4, stk. 2, sidste pkt.).

De beføjelser, som hidtil efter vejlovgivningen er blevet udøvet af kommunen såvel i by som på land med hensyn til istandsættelse og vedligeholdelse af private fællesveje, skal efter lovforslaget fortsat udøves af kommunen (§§ 16, 20, 57 og 62). Kommunalebestyrelsen skal endvidere som vejtilsynsmyndighed i byerne og bymæssige områder have beføjelse til at påbyde belysning af private fællesveje (§ 45), til at godkende etablering af overkørsler og overgange (§ 48), til at godkende vejtræer (§ 47) og til at tillade særlig brug af private fællesvejes arealer (§§ 49-53).

I undtagelsestilfælde kan amtsrådet efter *stk. 3* i kommuner, hvor amtsrådet har vejmyndigheden, bestemme, at også vejtilsynsmyndigheden skal udøves af amtsrådet, jfr. nærmere bemærkningerne til § 13.

§ 8: (udkast § 2, stk. 7).